

УЛАШАНІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
СЛАВУТСЬКОГО РАЙОНУ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
ВІДДІЛ З ГУМАНІТАРНИХ ПИТАНЬ
ЦВІТОСЬКИЙ ЛІЦЕЙ

Доки є в нас рідна мова, доти ми – народ

Есе

учениці 8класу

Цвітоського ліцею

Чурсіної Марії Максимівни

Керівник Кусок Тамара

Миколаївна

2022

Мої батьки військові. Вони захищають рідну Україну, нашу незалежність, нашу мову.

Мова. Нею таємниче шумлять берези і глухо гудять дуби, вечорами спадає літня спека, мальви урочисто стоять серед золотого надвечір'я, тихо виграючи свою чарівну пісню рідною мовою. Нашою. Коли день, як зошит новий, розгортається, теж чути її, нашу берегиню.

Для кожної людини її мова – найкраща. Але в українській мові є щось насправді чарівне, щось співуче, ніжне, лагідне. Вона може бути сумною чи веселою, але водночас щирою, відкритою, красивою.

Мово! Скільки ти страждала ... Скільки лихих годин знесла ... Складна та важка доля видалась тобі. У всі лихі години завжди знаходились люди, закохані в рідне слово. Серед них були і ті, що зазнали переслідувань у різні часи.

Мова не може бути немодною чи несучасною, бо мова — це душа народу, відображення його внутрішнього світу, його самобутності. Будь-яка міцна, стабільна та незалежна держава має свою мову, адже мова об'єднує народ.

Саме таким є український народ, що підтверджує швидкий і неспинний розвиток української мови, української літератури, українського мистецтва тощо. Немає жодних причин сумніватися, що наша рідна мова — модна і сучасна

Наша українська мова — це золота скарбниця душі народної, з якої ми виростаємо, якою живемо й завдяки якій маємо величне право й високу гордість іменуватися народом України.

Віками нас мордували, палили і різали, нищили і гноїли в концтаборах, морили голодом і розстрілювали державність, втоптували в землю і забороняли мову, а ми відроджуємося, живемо, ростемо і дужчаємо,

воскресаємо з вічності і сяємо на світовому небозводі іншим народам, бо маємо Українську державу і прекрасну мову. Українська мова вражає своєю неповторною красою! Вона – одна з найдавніших, найрозвиненіших і наймелодійніших у світі.

Думаю, що недарма мову називають душею народу. Як і всяку душу, її треба вміти зберегти чистою і красивою. І вона, як і душа, тільки одна, одна для кожної нації

«Нація повинна боронити свою мову більше, ніж свою територію», — говорила Леся Українка. Територію можна відвоювати, а коли вмирає мова, то вмирає і нація.

Доки є в нас рідна мова-доти ми – народ! Це повинні усвідомити всі, хто називає себе російськомовним українським населенням. Саме зараз варто переходити на рідну мову тому, хто вагався, хто не хотів вчити рідну мову.. Мабуть, тепер до них дійшло, що руський мир приніс біду, російська мова зневажила всі права наші, всі наші намагання здобути волю.

Хочу, щоб наша мова звучала на спортивних майданчиках світу, на зеленоокій галявині Бразилії та квітучій Голландії, сипучих пісках Індії та сміливій Франції. Мрію, щоб берегиня наша під мирним небом вчувалася в травневій пісні жаб, що висить над вербами, у звуку літа, яке сиплеться в мої долоні. Зірками плаче небо- чується наша рідна, На струнах бабиного літа мелодія душі бринить рідною українською. Так буде обов'язково! Наш народ вистоїть. Наш народ буде. Буде мова - і буде Україна! Горджусь, що я українка, що мої батьки боронять рідну землю, рідну мову.

Говорімо українською! Вчімо й шануймо, бо мова - зброя й безсмертя нашої нації! Буде мова- буде і народ!